

N:o 12.

Af herr **Söderberg**, om höjning af tullen å sulläder m. m.

Upprepade gånger har Riksdagen afslagit väckt motion om förhöjning af tullen å läder och skinnvaror. Min öfvertygelse, att motionen i fråga förtjenar någon allmänna uppmärksamhet, stegras än mer genom de iakttagelser, jag gjort vid jemförelsen af de mig meddelade uppgifterna från åtskilliga delar af vårt land.

Tullsatsernas belopp å beredda sulläder och skinn hafva under de senare årtiondena varit underkastade stora förändringar.

Intill år 1859 var tullen å sulläder 88,2 öre, nedsattes sedermera till 35,3 öre, men har under senare åren varit och är fortfarande 24 öre, allt per kilogram.

I enlighet med Riksdagens begäran den 8 maj 1888 tillsatte Kongl. Maj:t den 18 derpå följande juni en komité, som hade att föreslå de ändringar i tulltaxan, som komitén ansåg lämpliga. Komitén yttrade såsom sin åsigt uti sitt betänkande, att tullen å beredda »sulläder och bindsulläder» borde höjas från 24 öre till 40 öre och å andra slag höjas till 65 öre samt tullen å skodon, andra slag, till 2 kronor, allt per kilogram; hvarefter Kongl. Maj:t till 1892 års Riksdag gjorde framställning om att tullen å nämnda varor måtte till nyssnämnda belopp bestämmas.

Bevillningsutskottet, som ansåg frågan behjertansvärd, tillstyrkte bifall till den kongl. propositionen, men den föreslagna tullförhöjningen föll i gemensam votering. Sedermera hafva motioner i enahanda syfte väckts i Riksdagens båda kamrar, men fallit på några få rösters öfvervigt.

Andra näringar inom landet hafva, om ej tillräckligt, dock någorlunda hjälpligt, erhållit skydd, och jag anser det icke vara förmånligt för oss, att vi sända våra penningar till Amerika eller andra utrikes orter för

sådana varor, hvilka med fördel kunna tillverkas och afyttras här. Med fästadt afseende på de ansträngningar, våra fabrikanter göra för att uppdrifva fabrikationen i fråga och derigenom bereda de svenska arbetarne bättre ekonomiska fördelar, borde man kunna vänta Riksdagens bifall till motionen.

Hvarje näringsgren, som visar sig beaktansvärd och för hvilken arbetarne hysa förtroende, har alltid förmånen att vinna i styrka, så snart det visar sig, att Riksdagen hyser sympatier för densammas utveckling.

Det har visat sig, att importen af läder och skinnvaror under de senaste tio åren varit oerhördt stor, och torde det tillåtas mig att, om så äskas, till bevillningsutskottet få inkomma med tillgängliga, mera detaljerade uppgifter. Emellertid skall jag nu nämna, att Sveriges import af sulläder, bindsulläder och skodon under år 1894 utgjorde 3,188,396 kilogram till ett värde af cirka 7,000,000 kronor, och under år 1895 utgjorde den 3,539,731 kilogram till ett värde af cirka 10,000,000 kronor; och torde jag därför vördsamt få föreslå,

att Riksdagen behagade besluta, att följande tullsatser, så fort ske kan, torde tillämpas:

<i>Hudar och skinn, beredda,</i>			
<i>Sulläder och bindsulläder</i>	40 öre	per	kilogram,
<i>andra slag</i>	65	»	»
<i>Skodon, andra slag</i>	2 kronor	per	kilogram.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1897.

P. M. Söderberg.